ANUL XV. — Nr. 2930

FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE
Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Înscrisă în reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938
BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

6 pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Sâmbătă 29 Oct. 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4
PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON { Direcţia . . . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia 3.26.69

Ingălbenesc trunzele.., pleacă boxeurii

La Paris şi Londra

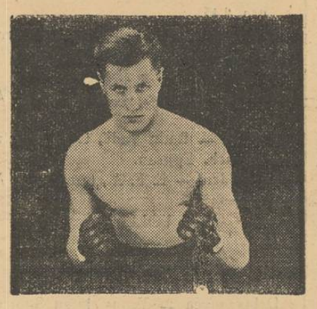

Trei vedete ale boxului românesc, de sus în jos: Toma Aurel, Milică Teodorescu şi Sandu Ion.

Boxeurii români au început să-şi facă bagajele. Lipsa unei săli în care organizatorii să poată regiza reuniuni de mare anvergură face ca, odată cu începutul lunei Noembrie, orice activitate pugilistică să stagneze. Se vor mai «monta» reuniuni periferice însă cu concursul boxeurilor de mâna doua.

Multe din acestea se vor solda cu deficite importante deşi, organizarea lor nu depăşeşte în majoritatea cazurilor suma de 20.000 lei.

Motivul este uşor de înţeles: publicul nostru nu vine la box, decât atunci când gala conţine un program excepţional presărat cu nume sonore ca Toma Aurel, Moţi Spakow şi Teodorescu.

Numai când boxează aceştia se pot face reţete. Dar vedetele noastre pretind — şi pe bună dreptate! — burse mari.

Trebue să asiste la reuniune popor mult, mult de tot pentru ca cel ce riscă — organizatorul — să rămână cu un câştig cât de mic.

In atari condiţiuni, ce se poate încasa la o reuniune ce s'ar organiza — de exemplu — în sala Savoi singura din Capitală care poate adăposti un mai mare număr de spectatori?

Mai nimic.

Deaceia, boxeurii români înce să-şi facă bagajele...

GHEORGHE POPESCU LA PARIS ŞI LONDRA

Primul care va deschide drum cocorilor este Gheorghe Popescu, campionul României la categoria Pană.

Ploeşteanu va pleca zilele acestea, ca şi în anii trecuţi în Franţa, mai precis, la Paris.

Noul său manager Belliers într'o scrisoare pe care i-a trimis-o acum câteva zile, îi cere insistent să facă această deplasare.

Angajamentele are destule şi încă la Londra, unde va întâlni pe Jack Sharkey.

Indiferent de rezultatul pe care-l va înregistra în oraşul de pe Tamisa, Popescu va încrucişa mănuşile în capitala Franţei cu cei mai buni oameni ai categoriei de pe Continent.

N'ar fi exclus ca primul său adversar pe pământul Franţei să fie Frank Harsen, recent instaurat în fruntea uşorilor francezi, cu care

Boxeurii români îşi fac bagajele

Majoritatea se îndreaptă spre Paris, devenit Mecca boxului european

trebue să tranşeze o veche rivalitate.

ILIE PETRESCU IN ORAŞUL LUMINA

Ilie Petrescu, va părăsi ţara — aşa după cum am anunţat — în prima jumătate a lunei viitoare. Pe ringurile sălilor Wagram şi Central, unde a activat şi anul trecut, este deajuns de cunoscut pentru a evita un eventual şomaj. Leclerc, managerul său, este în tratative cu diverşi organizatori pentru a găsi campionului greu un adversar.

Nu este totuşi exclus ca Petrescu să debuteze în Anglia, unde boxeurii români sunt foarte mult apreciaţi datorită excelentelor performanţe pe care le-au realizat Moţi Spakow şi mai ales Toma Aurel.

SANDU ION IŞI FACE ŞI EL BAGAJELE

Şi lui Sandu Ion, recent eliberat de sub arme, i s'a făcut dor de ducă. Dece nu?

N'a reuşit el oare cu doi ani în urmă să pună în dificultate pe cei mai buni cocoşi ai Franţei? Talentatul elev al d-lui Buzdugan, atât de oropsit de către organizatorii dela noi pentru că, nu acceptă să-şi împarte bursele cu ei, se bucură în «Oraşul Lumină» de multe simpatii. De data aceasta însă parisienii nu vor vedea la lucru pe «cocoşul» Sandu Ion ci, o veritabilă «pană».

Sub ochii lui Leclerc, managerul său, suntem convinşi că, Sandu va înregistra în noua categorie mari şi răsunătoare succese.

SPAKOW PLEACA. DAR UNDE?

Moţi Spakow este şi el gata de plecare.

Unde? Când? Greu de răspuns. Aceasta pentru că, fostul campion nu ştie nici el ceva precis. Poate în America, poate la Paris sau chiar la Singapore.

Aşteaptă bilete dar, mai ales, angajamente. în orace caz şi-a făcut bagajele; dar, — pentru... Chişinău!

CE FAC PUGILIŞTII ROMANI AFLAŢI IN STRAINATATE

Incontestabil că dintre toţi boxeurii români aflaţi în momentul de faţă în străinătate — patru la număr — cel mai bine cotat şi în acelaş timp cel mai solicitat este excelentul Toma Aurel, campionul cocoş al Europei. Cu toate acestea, deşi este la Paris de vreo 3 luni n'a boxat nici o singură dată.

Motivul este lesne de înţeles. In primul rând, îl ocolesc toţi «cocoşii» cari activează acolo. Şi Sangchili şi Brown şi Leroux.

Ceilalţi: Decico, Angelman, Bataillé şi Co. nu-l interesează. Apoi,

La Singapore şi în America

Toma nu doreşte să boxeze la cotă; vrea bursă fixă ceeace nu este pe placul lui Dickson.

C. Ligdopol

(Continuarea în pagina II)

Ce va deveni Cupa Eduard Beneş

In urma faptului că nu s'a disputat matchul România — Cehoslovacia s'a pus în plin problema Cupei Eduard Beneş. Ce va deveni această competiţie, se întreabă cercurile autorizate.

După informaţiile noastre federaţia noastră va lua iniţiativa clarificării situaţiei care s'a creat prin amânarea jocului cu Cehoslovacia.

25 Aprilie 1913, data primului match al unei echipe bucureştene la Timişoara

ECHIPA ENGLEZILOR BUCUREŞTENI

Ziarul «TEMESVARI HIRLAP» răsfoindu-şi colecţia, a găsit în numărul său din 25 Aprilie 1913 avanteronica unui match de football, cu următorul titlu: «F. C. Bucureşti. în Timiş... Cum avantcronica aceasta e plină de date interesante, ziarul timişorean a publicat-o din nou, iar noi o punem deasemeni sub ochii cititorilor noştri. Bine înţeles, în traducere.

Avantcronica

O echipă de o valoare internaţională, va vizita oraşul nostru — anunţa *«Temesvari Hirlap»* — întâlnind într'un match de football, echipa T. A. C. (Mai târziu C. A. T iar actualmente C.A.M.T.).

Echipa englezilor din Capitala României va fi oaspetele Capitalei Banatului. Iată formaţia anunţată, de bucureşteni: *Crompton* (Manchester F. C.); *Robertson* (English Wanderers), *Clive* (Tottenham Hot spurs); *Bolton* (Robert College), *Wadmore* (Southampton), *Heuse* (Eduard College), *Catewall* (Eduard College), *Uervelly* (Selford United), *Chalber* (Bury F. C.), *Dewhurst* (Blackburn A. F. C.), *Wilde* (Wacker Leipzig).

(N. R. De remarcat, prezenţa lui Bolton — cunoscutul membru al grupării Venus = în formaţia bucureştenilor).

Informaţii fanteziste

In numărul său din 30 Aprilie 1913, sub titlul *«Footballiştii bucureşteni la Timişoara, «Temesvari Hirlap»* a publicat următoarele:

Ziarul a invitat conducătorii românilor din Timişoara să iasă la gară, în întâmpinarea jucătorilor bucureşteni, pentru a le face o bună primire şi a-i conduce apoi în oraş. Funcţionarul superior al unei Bănci româneşti din Timişoara i-a aşteptat la gară şi i-a salutat în numele sportivilor timişoreni.

Jucătorii bucureşteni au răspuns printr'un colectiv *«Good by»*, deoarece clubul B. F. C. era clubul englezilor din România, iar jucătorii erau funcţionarii marei întreprinderi engleze *«Colentina»*.

Un singur jucător era de origină germană. Din Lipsca.

Dacă jucătorii sosiţi — preciza atunci ziarul timişorean — nu sânt români, sportul românesc există şi îl aşteaptă un mare progres.

«In luna Ianuarie, a luat fiinţă — din iniţiativa Principelui moştenitor Ferdinand — o Federaţie a sporturilor. Membrii acestei Federaţii, toţi oameni bogaţi, au strâns imediat un fond de 10 milioane lei, destinaţi propagării sportului.

Preşedintele Federaţiei este Principele moştenitor, iar fiul Său, Prinţul Carol, este secretar general.

A fost cumpărat un teren de 10 hectare, în oraşul Bucureşti, unde a şi început amenajarea unui teren modern.

In cursul toamnei, terenul va fi terminat şi i se va face o inaugurare festivă, printr'un match internaţional la care va lua parte echipa T. A. C.

Un match va fi public, iar un al doilea se va juca cu porţile închise, în faţa familiei regale.

Urmează cronica matchului, din care se poate constata că echipa englezilor din Bucureşti, a fost mai slabă decât aceia a Angliei care a învins Miercuri echipa Continentului, deoarece T. A. C. a învins cu 3-1 (2-1).

In minutul 10, Chamber a înscris punctul bucureştenilor. In minutul 22, Molnar a egalat, iar după câteva minute Schlosser a ridicat scorul la 2-1. După pauză, Bauer a mai marcat un goal pentru timişoreni.

*

In rândurile de mai sus, se poate vedea data primului match al unei echipe bucureştene, la Timişoara: 30 Aprilie 1913, acum 25 de ani.

Restul informaţiilor — povestea cu matchul care trebuia să se joace cu porţile închise în prezenţa Familiei regale — sânt strict fanteziste.

Made în England...

Contra Continentului, Anglia a jucat cu şapte înaintaşi!

Raportul de cornere a fost 17-3 pentru insulari. Marea lecţie de tactică a footballiştilor englezi

LONDRA 27 (Prin telefon). — Azi au apărut în presa londoneză articole mari asupra matchului Anglia — Europa, jucat eri la Highbury şi câştigat, după cum se ştie de reprezentanţa Albionului cu scorul net de 3—0 (2—0).

Cronicarii de specialitate dau foarte interesante amănunte asupra jocului şi interpretări judicioase a comportării celor două echipe.

Constatarea unanimă şi de care englezii fac foarte mult caz, este aceia a superiorităţii categorice a englezilor, în privinţa conceptiunei tactice a jocului.

Echipa Europei a fost pregătită să dejoace tactica obişnuită a echipei naţionale engleze: dublul v. In toate şedinţele tactice care au avut loc înainte de match, d. Vittorio Pozzo a dat instrucţiuni menite să împiedice jocul eglezilor.

S'a întâmplat însă, ceeace un om priceput de talia lui Pozzo trebuia să aibă în vederile sale ca eventualităţi foarte posibile, că englezii au hotărît să aplice în acest match o tactică inedită.

Jucătorii cari mai presus de toate au un extraordinar simţ al disciplinei tactice, englezii au aplicat pe teren cele hotărîte pe tablă, cu o exactitate matematică.

Olivieri a făcut o partidă magistrală

In adevăr, de îndată ce a început jocul, reprezentanţii Continentului au fost compleot derutaţi, constatând că englezii joacă cu cinci înaintaşi, după sistemul tactic preferat de Hugo Meisl.

Era prea târziu ca echipa Europei să mai poată opune rezistenţă necesară.

Rezultatul s'a văzut numaidecât: englezii au dominat net, deslănţuind atacuri peste atacuri. Şase «cornere» (europenii n'au avut nici unul) au fost obţinute în această primă parte a jocului de cei cinci atacanţi brtanici. Dacă scorul n'a putut fi deschis până în minutul 21 aceasta se datoreşte apărării imediate şi mai ales lui Olivieri, care a făcut o partidă magistrală.

Jocul a început cu un atac violent al englezilor, care s'a terminat în out. Atacuri peste atacuri se succed la poarta lui Olivieri şi excelentul portar italian are prilejul să se releve. In sfârşit, scorul este deschis în minutul 21 prin Hall. Ofensiva engleză continuă şi opt minute mai târziu Lawton măreşte handicapul. Spre sfârşitul reprizei, europenii par să-şi revină şi pun de câteva ori în pericol poarta lui Woodley. Acţiunile lor nu sunt însă atât de consistente pentru a putea fi fructificate.

DUPA PAUZA ENGLEZII AU JUCAT CU ŞAPTE INAINTAŞI

După pauză, echipa engleză prezintă o nouă surpriză tactică. In loc de cinci, şapte înaintaşi, căci liniei ofensive i s'au adăogat cei doi mijlocaşi de aripă. Anglia continuă dominarea şi în minutul 71. Goulden ridică scorul la 3-0.

In această repriză raportul de cornere a fost 11-3 pentru Anglia, astfel că corner average-ul general este 17-3.

Echipa Europei derutată de tactica surprinzătoare a englezilor a jucat sub aşteptări. Oricum, alta ar fi fost rezistenţa teamului continental, dacă s'ar fi bazat pe doi halfi de margine satisfăcători. Kitzinger şi Kupfer au jucat însă extrem de slab — au fost cei mai slabi oameni de pe teren. Şi-au pus apărarea imediată în situaţii remediabil compromise. Cel mai bun jucător al echipei a fost Olivieri.

Lui şi fundaşilor Rava şi Foni, trebuie să mulţumească suporterii echipei Europei că scorul nu a luat proporţii mai mari.

Andreolo a jucat satisfăcător.

La înaintare, singurul care a contat punând uneori în pericol poarta engleză a fost Brustad. Braine a fost, după expresia unui ziarist englez, un «rentier bătrân».

Ceilalţi atacanţi au jucat inegal şi fără legătură.

In echipa Angliei apărarea nu a comis nici o greşală.

Cei mai buni oameni au fost halfii de margine. Inaintarea a jucat bine cu excepţia lui Lawton, pe care Andreolo l-a păzit cum trebue.

Comisia brevetului atletic în plină activitate

Comisia brevetului atletic în ultima şedinţă a luat următoarele deciziuni:

S'a făcut o adresă F. R. F. A.-ului pentru tipărirea unui carnet tip a brevetului atletic după modelul dat de comisiune.

S'a hotărît ca până azi, d. cpt. Şerbănescu să prezinte un barem de antrenament pentru fiecare categorie şi probă după instrucţiunile date ligilor şi districtelor.

Baremul de antrenament va fi făcut pentru minimul de timp.

S'a hotărît ca azi Vineri să fie trimise tuturor ligilor şi districtelor instrucţiunile baremurilor de antrenament.

Se hotărăşte ca d. cpt. Şerbănescu să prezinte un proect de instrucţiuni de detaliu asupra felului cum vor trebui trecute probele fixate prin brevetul atletic.

SUS... TOT MAI SUS...

Maiorul Adams, contra lt. col. Pezzi

Anglia şi Italia îşi dispută de ani de zile recordul mondial de altitudine aviatică. Recordul României, stabilit de căp. Papană în 1935, a rămas nedoborât

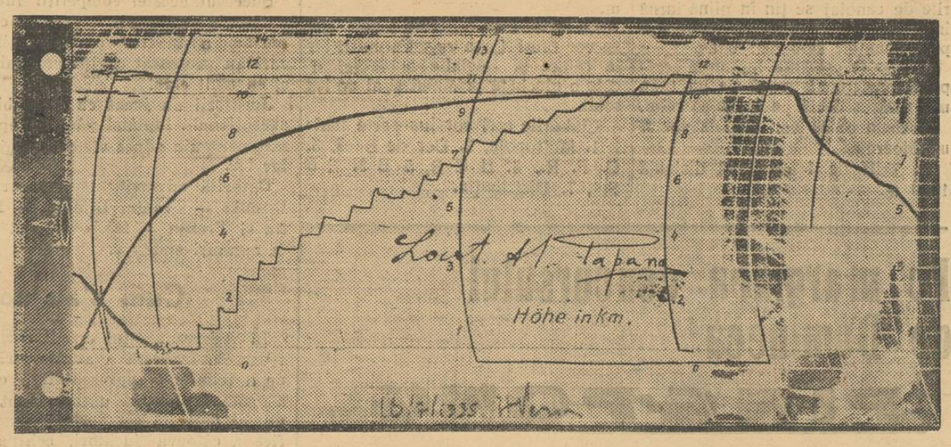

11.631 m. indică banda de înregistrare a altimetrului, a cărei fotografie a fost luată câteva minute după stabilirea recordului român.

Concurenţa este cel mai bun mijloc de ameliorarea stărilor existente» — ne învaţă ştiinţele înalte.. Şi concurenţa dintre aviatorii italieni şi cei englezi aduce, aproape în fiecare an, ameliorarea recordului mondial de înălţime.

Maiorul englez Adams şi locotenent-colonelul Mario Pezzi, din aeronautica imperială a Italiei, şi-au dedicat viaţa aeronauticei şi cariera recordurilor care-i angajează. Un german, pilot ilustru, se intercalase acestei competiţiuni adjudecându-şi, pentru scurt timp, hegemonia înălţimilor sburătoreşti..

Cu calmul inerent insularilor, cu materialul pus la dispoziţie de comandamentul Royal-Forces-ului britanic şi cu tenacitatea sportivilor de rasă, maiorul Adams a readus însă titlul în patrie, pentru Anglia, pentru aviaţia ei şi pentru mama sa, Lady Adams, văduva unui colonel mort, la bord de avion, în cursul războiului mondial.

Ca englez, ca aviator militar şi ca fiu, maiorul Adams, îşi făcuse, aşa-dar, datoria..

CAP. ALEX. PAPANA

...Dincoace de canalul Mânecii, prin văzduhul însorit al Italiei, după ce revenise din campaniile din Etiopia şi Spania, und lt. col. Mario Pezzi se dovedise şi un avântat luptător nu numai un aviator de performanţă, un adevărat arsenal ştiinţific fusese concentrat, — cu aparatele şi experţii corespunzători, — pentru pregătirea unei noui incursiuni: recordul mondial de înălţime.

Concominent cu preparativele technice, lt. col. Pezzi îşi pregătea condiţia fizică, preparative cari nu economiseau nici un efort atletic nici o privaţiune..

Şi când totul a fost gata — şi cât de multă răbdare şi muncă trudnică s'a irosit până la acest popas de grea etapă — lt. col. Pezzi, a decolat...

Intr'o oră şi treisferturi, ascensiunea şi coborârea temerarului pilot a fost realizată.

Technicienii au cercetat altimetrele, termometrele, barograful şi toate celelalte aparate de bord.

17.074 m. au decretat iniţiaţii.

Recordul lui Adams căzuse şi lt. col. Mario Pezzi recucerise pentru ITALIA, pentru DUCE şi pentru unitatea sa aviatică, recordul lumii

*

Personal, lt. col. Pezzi nu e prea îmbujorat de efectele succesului.

A fost, doară, recordman mondial la aceiaşi specialitate, în anii precedenţi, până când maiorul Adams i-a răpit tihna hegemoniei.

A recucerit imediat recordul, ajustându-l favorabil.

Dar Anglia nu putea rămâne sub nivelul la care o adusese încercarea lui Adams; aşa — dar, în Mai, anul trecut, maiorul Adams dobora recordul italianului — care era de 15.655 m., stabilind noua ascensiune la 16.440 m.

Au intervenit evenimentele internaţionale cari au concentrat preocupările ambilor ofiţeri pentru pregătirea rezboinică.

In campanie, fiecare pilot poate determina o victorie şi fie care avion devine o unitate.

Maiorul Adams şi lt. col. Pezzi, se dedaseră meseriei lor...

Dar acum, când soarele nădejdilor de pace a răsărit iar la orizontul frământatei Europe, când viaţa, la escadrile, şi-a reluat calea sinuoasă a programului zilnic, lt. col. Pezzi şi maiorul Adams şi-au răspuns, reciproc, chemărilor...

Azi a reuşit lt. col. Pzzi; s'ar putea ca mâine, maiorul Adams să urce cocarda britanică mai sus şi atunci lt. col. Pezzi va fi din nou în febra încercărilor.

Dar se prea poate ca în intervalul dintre azi şi mâine depe un alt câmp de aviaţie, un pilot de alt graiu, să urce el cocarda ţării sale sus, — mai sus decât a fost capabil italianul şi s'ar putea să reuşească englezul...

Din toată această întrecere — aeronautica mondială trage foloasele technice.

Sus, — tot mai sus, până unde vor duce oare aceşti oameni îndrăzneala pământească?..

Incotro merge aeronautica, ostaşii săi şi perfecţiunea technică?.. Fiecare nouă ispravă deschide noui perspective şi creiază alte întrebări.

*

Pentru că am scris despre performanţele străinilor, să amintim şi de isprăvile sburătorilor noştri.

In acest domeniu, aeronautica noastră a înscris două nume: cpt. Romeo Popescu şi lt. Alexandru Papană.

(Continuare în pagina 4-a)

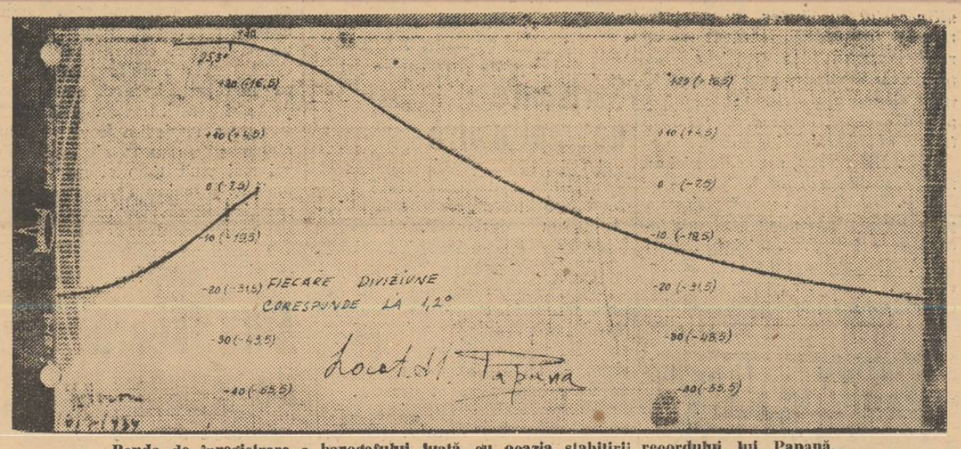

Banda de înregistrare a barogafului luată cu ocazia stabilirii recordului lui Papană.